

[Statsministeren.]

Jeg har kunnet tiltræde samtlige de ændringer, hvorom der var enighed i landstingsudvalget, og som også vedtoges med et stort flertal i det andet høje ting. De fleste af disse ændringer er i det væsentlige af redaktionel karakter, og jeg har vedrørende dem ikke noget at føje til det, udvalgets ordfører udtalte. Vi må erkende, at de er af en sådan karakter, at de vil medvirke til at lette grundlovsforslagets vedtagelse ved folkeafstemningen.

Hvis landstinget havde indskrænket sig til at vedtage de ændringsforslag, hvorom der var enighed i udvalget, ville der vel have været almindelig enighed om at anerkende landstingets strengt saglige og omhyggelige behandling af grundlovsforslaget, men desværre har det andet høje ting ikke ønsket at lade det blive herved, idet et flertal af landstingets medlemmer er gået ind for, at den kommende folkerepræsentation skal hedde „rigsdagen“, til trods for at der i folketinget var et stort flertal for navnet „folketinget“. Jeg har i landstinget sagt, at det var min opfattelse, at folketinget ikke agtede at opgive det navn, det har vedtaget, og hvis jeg har ret heri, og det synes udvalgets erklæring at tyde på, vil det, hvis ikke landstinget mener at kunne bøje sig for, hvad vi her i folketinget mener, blive nødvendigt at nedsætte fællesudvalg, og det er jo ikke noget helt almindeligt. Jeg vil derfor udtale håb om, at når landstinget nu hører, hvorledes man ser på det her i folketinget, og hører det for anden gang, skulle det være muligt at bøje viljerne mod hinanden. Jeg skal derfor for mit vedkommende anbefale dette tings medlemmer at stemme for det navn, der allerede en gang er vedtaget her i tinget, altså at stemme for ændringsforslag nr. 1, og anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag nr. 2.

Bomholt: Nu har landstinget udført sin del af arbejdet og har dermed tilkendegivet en positiv indstilling til grundlovsforslaget. Det har utvivlsomt sin betydning overfor

befolkningen, at landstinget ikke har holdt sig tilbage, men er indgået i samarbejdet for at fremskaffe det bedst mulige resultat. De stillede ændringsforslag, der ikke på noget punkt griber ind i grundlovsforslagets principielle linier, er et uomtvisteligt vidnesbyrd om, at fundamentterne ligger fast. Det er en kendsgerning, der givet vil virke beroligende på de sind, der indtil nu har været i tvivl om deres stilling til grundlovsforslaget. I dag, den 28. marts 1953, ender de to ting om at stemme for grundlovsforslaget. Det er under alle omstændigheder en begivenhed af særlig betydning i rigsdagens historie.

Med hensyn til de ændringer, der er indført under landstingets behandling, kan jeg henholde mig til de bemærkninger, som udvalgets ærede ordfører gjorde før.

Tilbage er spørgsmålet om den lovgivende forsamlings navn. I begge ting har hvert enkelt tingsmedlem stemt efter rent personlig overbevisning. Såfremt de to ting skulle danne en fælles forsamling, ville der være klart flertal for benævnelsen „folketing“. Socialdemokratiet erkender for sit vedkommende, at flertallet har talt, og flertallet bør respekteres. Som samlet gruppe går vi derfor ind for benævnelsen „folketing“.

Jeg skal med disse ord anbefale afvisning af det af et mindretal under nr. 2 stillede ændringsforslag, vedtagelse af det af et flertal under nr. 1 stillede ændringsforslag vedrørende tingets navn og vedtagelse af Danmarks Riges Grundlov.

Karl Olsen: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde forslaget i den form, hvori vi har fået det sendt tilbage fra det andet høje ting.

Jeg kan tiltræde de bemærkninger, som udvalgets ærede ordfører gjorde om de forskellige foretagne ændringer, men ikke hans bemærkninger om det ændringsforslag, der er stillet i dette høje ting af et flertal vedrørende tingets navn. Jeg gjorde ved anden behandling her i tinget på egne vegne nogle bemærkninger om navnet, men det viste sig ved afstemningen, at mit partis